

have mange Medvidere, nemlig Inspektøren i Bryggeriet, Bogholderen, Folkene i Lagerhøvederen og fremfor Alt Bryggerknægten. Jeg antager ikke, at Nogen for den Sum, der vil kunne være Tale om at tjene paa denne Maade, vil gjøre sig skyldig i en farlig Forbrydelse. Det maa jo erindres, og det er det Heldige derved, at det er et saa overordentlig stort Volumen, der skal til for at faae en virkelig Fortjeneste ud deraf. Naar man her vil befrage, gjør man det ikke for at tjene 1,000 à 2,000 Kr., men naar man vil tjene adskillige Tusinder, behøver jeg ikke at gjøre opmærksom paa, hoormange Lønder *Øl*, der saa maatte gaa afgiftsri ud af Bryggeriet, og med hvor store Vanskeligheder det vilde være forbunden at skule et saadant Bevægeri. Selvfølgelig burde man, naar Afgiften blev lagt paa det færdige Produkt, sætte en meget betydelig Bøde for Brud paa Loven. Straffen kunde jo desuden bestaa deri, at Administrationen kunde paalægge Enhver, der gjorde sig skyldig i ikke at svare den tilbørlige Afgift, at have fra 3 Maanedes til 1 eller 2 Aar en stadig daglig og skarp Kontrol tilstede i Bryggeriet paa hans egen Bekostning. Jeg tænker mig ogsaa, at, om end denne Kontrol i Begyndelsen vil blive noget omstændeligere, end der vil være ved Maltkontrollen, saa vil det ved den efterhaanden vise sig, at enhver af disse større Forretninger, idetmindste i Hovedstaden, vilde producere et vist Antal Lønder om Aaret, saaledes, at man deraf let vil kunne danne sig et Skøn over, hvorledes Afgiften vil blive det ene Aar efter det andet, og man vil da kun engang imellem behøve at falde ned for at foretage en fuldstændig Undersøgelse af Arbeidets Gang, af hvad der produceres daglig osv. osv., idet man jo desuden vil holde sig til de autoriserede Væger. Her gjælder det jo ikke om, at en Lønne eller to ikke slipper for Afgiften; det kan ske imod den Bedkommendes Vidende og Billie; det er ikke her som ved Løden. Men det gjælder her om at lægge Skatten paa en Produktion, paa hvad en Forretning i det Store og Hele producerer. Er det 20—40,000 Lønder *Øl* om Aaret, er det denne Produktion, der skal beskattes; men om det er 30,010 eller 30,100 Lønder *Øl*, der blive beskattede, er mindre væsentlig, naar blot Forretningen i sin Helhed giver sit pligtige, om ikke absolut nødvendige Bidrag til Statskassen. — Der er iøvrigt endnu et Kontrolmiddel, som jeg vil tillade mig at nævne. Jeg sagde før, at en af Medviderne maatte være Bryggerknægten. Reglen ved Bryggerierne, eller ialtsald ved adskillige af dem, er, at Bryggerknægten betaler *Øllet* til Bryggeriet, og for at gjøre det, faar han visse Procent fra 4 til 6, idet han saa opkræver Betalingen hos de saakaldte *Øl*-tappere, til hvilke *Øllet* i det Væsentlige sælges. Bryggerknægten fører altsaa Bog over, hvad han modtager, og ogsaa der vil der altsaa i Tilfælde af

Proces kunne være et Afgiftstykke, som man vil kunne have Refurs til.

Med Hensyn til Skattens Størrelse forekommer det mig, at naar Skatten, saaledes som det her er bestemt, kun vil beløbe sig til henved 600,000 Kr., er det for Lidt i Forhold til det store Apparat, der sættes i Virksomhed; især da det er en Gjenstand, man beskatter, som Alle føle kan beskattes, uden mærkelig at trykke Konsumenterne, og om hvilken man mener, at det er ret og billigt, at den beskattes. Skatten bør derfor efter min Mening være større. Tidligere har man, og det staaer, saavidt jeg mindes, ogsaa i Motiverne, foreslaet en Skat af 4 Rdlr. pr. Lønne bairisk *Øl*. Jeg vil foreslaa en Skat af 4 Kr. Nu koster en Lønne bairisk *Øl* 17 eller 18 Kr., og deraf kan frembringes 380—400 halve Flasker. Man vil altsaa se, at hver Halvflasker koster *Øl*-tapperne eller disse Forretninger, der afdække *Øl*, henved 5 Dre, og de tage igjen, hvad ikke er mere end billigt, 8 Dre for hver Halvflasker bairisk *Øl*; de skulle jo have deres Arbejde, Bropper og mulig sprungne Halvflasker betalte. For Fremtiden vil det, at lægge 4 Kr. paa pr. Lønne, kun føre til, at den halve Flaske bairiske *Øl* vil komme til at koste hos *Øl*-tapperen, hvor Konsumenter kjøbe *Øllet*, 9 Dre, og det forekommer mig ikke er en betydelig Jordnyelse. Naar der i det Hele skal være Tale om, at denne Skat muligvis ogsaa skulde have Indflydelse paa Konsumenten af det bairiske *Øl*, kan den ikke godt være mindre end 1 Dre pr. Halvflasker.

Et andet Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig at berøre, er Forbudet imod at bruge Surrogater. Jeg er ganske vist en Fjende af Surrogater, som jo tilbørlig høre ind under Forsalfkning; men der er dog enkelte Stoffer, som jeg synes, man maa have Lov til at bruge, f. Ex. Mais. Derfor det er saa, at man kan frembringe sundt og godt *Øl* af Mais og gjøre det billigere, end man kan gjøre det af almindeligt Malt, vilde det ikke forekomme mig at være rigtigt at nedlægge et Forbud imod Brugen af Mais; og man behøver det heller ikke, naar man ikke opkræver Afgiften i Form af en Maltstat, saaledes som af Lovforslaget er paatænkt. Derimod vilde jeg gjerne have, naar Surrogater forbydes, at der skulde staa i Loven, at der ikke maatte bruges Surrogater for Humle. Humle er ikke omtalt; det er ikke forbudt i Lovforslaget at bruge Surrogater for Humle. Jeg veed ikke, om der bruges saadanne Surrogater her i Landet, men jeg veed, at det bruges andre Steder, og at disse Surrogater ere af en for Sundheden temmelig farlig Betsaffenhed. Det, jeg altsaa vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, er, om den høitærede Minister ikke kunde komme derhen, at han forandrede den Form, hvorunder Skatten opkræves, idet jeg tror, at det for Mange vil